

Arosfåglar

ÅRGÅNG 12 1987 Nr 3

ANDRÄKNINGARNA I ASKÖVIKEN 1981 - 87

REDAKTION Gha Krantz, Högviltsv. 35, 722 42 Västerås. Tel. 33 19 70
Niclas Backström, Bakplåtssv. 10, 724 76 Västerås. Tel. 35 48 97
Ann-Britt Fernström, Florag. 19, 724 61 Västerås. Tel. 11 18 47

AROSFÅGLAR utges av VÄSTERÅS ORNITOLOGISKA KLUBB, c/o Ulf Carlson, Byggmästarev. 20, 734 00 Hallstahammar, och utkommer med fyra nummer per år. Tidningen och medlemskap i VOK erhålls genom att sätta in 40:- på postgiro nr **113 30-8**. Adressändringar sändes till Ulf Carlson.

VOK har till ändamål att främja utforskandet och skyddet av (främst) Västerås kommunens fågelfauna, att verka för att hos allmänheten väcka och underhålla intresset för fågelfaunan. Dessa mål vill VOK försöka förverkliga bl a genom att ordna föredrag, excursjoner samt genom utgivning av AROSFÅGLAR fyra gånger per år.

VOK har till ändamål att främja utforskandet och skyddet av (främst) Västerås kommunens fågelfauna, att verka för att hos allmänheten väcka och underhålla intresset för fågelfaunan. Dessa mål vill VOK försöka förverkliga bl a genom att ordna föredrag, excursjoner samt genom utgivning av AROSFÅGLAR fyra gånger per år.

Thomas Skoglund

Sedan 1981 har räkning av rastande simfåglar vid Asköviken utförts varje vår. Själva förfarandet har standardiserats för att undvika vissa felkällor. Bl a har räkningarna utförts endast kvarvästtid och från samma observationsplats, nämligen Stensjöberget nära Tidö slott. Målsättningen har alla år varit daglig räkning från dagen för första öppna vaken i viken och maj månad ut. Denna målsättning har dock uppfyllts i olika grad olika år, bl a beroende på skiftande väderförhållanden.

Syftet med räkningarna har varit, och i högsta grad fortfarande är, att kontrollera vikens status som rast- och häckningslokal för i första hand dopplingar, svanar, gäss, änder och sothöns. Även andra arter, t ex vadare, noteras också i samband med räkningarna.

Utiifrån taxeringsresultaten skall slutsatser färdhoppningsvis kunna dras angående olika arters uppträdande i viken. Denna korta rapport skall dock främst redovisa resultaten för några arter. Analys av resultaten vad beträffar korrelation till väder, vattenståndet i viken, samband mellan ekologiskt liknande arter etc, pågår.

Då räkningar utförts under sju år kan vissa statistiska tester användas. De tester som redovisas här syftar till att påvisa vilka arter som genom åren har haft en statistiskt signifikant vikande resp ökande trend. Det test som används är den så kallade "Spearmans Rank Correlation". Testen har varit ensidiga, vilket betyder att jag har haft en förutfattad mening angående trendens riktning. Detta betyder också att testet är mindre stringent än ett motsvarande tvåsidigt test. I tabell 1 visas därför graden av signifikans, där ett lägre värde på P betyder större signifikans, statistiskt sett.

Nedanstående rader bör läsas tillsammans med figurenna 2-19.

Bland de arter, som har en signifikant vikande trend, märks kanske framförallt svarthakedoppingen, se figur 3, som överhuvudtaget inte sägs under räkningarna 1987. Även salskräken för en tyndare tillvaro i viken. När det gäller arter som t ex sothöna kan den vikande trenden möjligen till stor del förklaras av en rad stränga vintrar under 1980-talet. Någon korrelation mellan antalet sothöns i viken och t ex januari temperaturerna i sydligaste Sverige har dock inte kunnat påvisas. Däremot är t ex blåsandens minskning kanske mer förväntande och mindre lätt att gissa orsakerna till. Skäggdoppingen tycks dock ha klarat vintrarna relativt bra, även om vissa minskningar kunnat noteras, särskilt efter vintrarna 1981/82 och 1984/85. Specialisterna bland simänderna, främst årta och skedand, minskar också (ingen årta har registrerats under räkningarna sedan 1984) och det ligger här nära till hands att koppla ihop deras beståndsutveckling i viken med en förmadad allmän trend i landet. Denna kan tänkas orsakas

VÄSTERÅS ORNITOLOGISKA KLUBB

Ordf Bengt Johansson, Fullcöv. 21, 724 65 Västerås. Tel. 11 68 43
v ordf Hans-Olof Hellkvist, Ekholm, Barkö. Tel. 520 26
Sekr Martin Green, Gråsparvsv. 36, 724 70 Västerås. Tel. 35 71 73
v sekr Gunnar Lignell, Jakplansg. 1B, 723 48 Västerås. Tel. 14 56 17
Kassör Lennart Gladh, Flintmästarg. 53, 723 53 Västerås. Tel. 12 45 81
Ledamöter Ulf Carlson, Byggmästary. 20, 734 00 Hallstahammar. Tel. 0220/156 06

Hans-Olof Hellkvist (rapportmottagare, adress se ovan), Hans Larsson, Lars Dahlberg, Niclas Karlsson och Niclas Backström.

Rapport-kommitté Hans-Olof Hellkvist (rapportmottagare, adress se ovan), Martin Green, Magnus Carlsson och Niclas Backström.

Program-kommitté Kerstin Jahnke, Ringduvsväg 133, 724 70 Västerås. Tel. 35 77 96
Gha Krantz, Tomas Gustavsson och Folke Söderberg.

Tabell 1. Statistisk test av trender hos simfåglar i Asköviken värarna 1981 - 87. Samtliga arter, som påträffats under räkningarna har testats, men tabellen upptar endast de arter, där statistiskt signifikans pâvisats.

R_s = korrelationskoefficienten.

Art	R_s	P
Svarthakedopping	-0,964	<0,01 **
grågås	0,714	<0,05 *
kanadagås	0,964	<0,01 **
bläsand	-0,714	<0,05 *
gräsand	0,750	<0,05 *
skedand	-0,786	<0,05 *
vigg	-0,714	<0,05 *
knipa	-0,750	<0,05 *
salskrake	-0,893	<0,01 **
sothöna	-0,786	<0,05 *

av en allitmer tilltagande brist på lämpliga biotoper. Möjligens kan också dylika orsaker ligga till grund för blåsandens minskning.

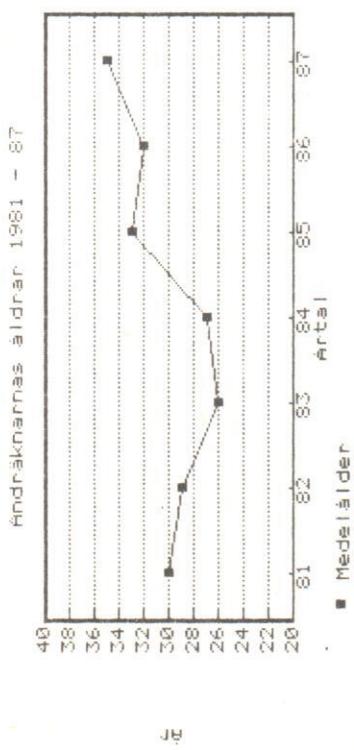
Arter som ökat sina numärer i viken under de sju åren, är robusta arter som t ex kanadagås och gräsand. Kanadagåsen har, med undantag för 1986, uppsatt en stadigt ökande trend, medan gräsanden har ökat markant först de senaste tre åren. Möjligens kan denna ökning vara skeンbar, då man skall minnas att de tre senaste värarna varit kalla och mycket sena. Detta kan då ha medfört att brist på lokaler med öppet vatten uppstått och fler ändrar än normalt har koncentrerats till Åsköviken.

Avslutningsvis skall sägas, att fortsatta räkningar är mycket angelägna. Det visar inte minst de mycket oroande trender som ett flertal arter uppvisar. Dessutom kan nämnas, att vi som en "bi- produkt" noterat förekomsten av fritidsbåtar i viken. Jag gissar att den statistiken gett råg i ryggen åt länstyrelsen, som i värás gick ut med ett förslag om båtförbud i viken under vår och sommar – en tanke VDK väckt för åtskilliga år sedan.

Ett problem inför en eventuell fortsättning av detta projekt, som ursprungligen avsågs pågå i tio år, är det allt större problemet att rekrytera och intressera tjänstvilliga observatörer. Figur 1 antyder, minst sagt, att medelåldern bland andräkarna stigit

markant de senaste åren. Detta skall förstas så, att de observarter som varit trogna projektet i många år och som ju blir äldre för varje år skall ha all heder av sina insatser, men om projektet avses bli mer långlivat måste nya räknare rekryteras, åtminstone på sikt.

Räkningarna har utförts helt ideellt, utom för 1987, då länsstyrelsen lämnat viss ekonomiskt bidrag. Samtliga andräkna under de gångna åren tackas för sin insats.

Figur 1. Andräkna medelålder 1981 - 87. Hânsyn har tagits till antalet räkningstillfällen per person och år.

Figur 2-19 (följande sidor). För de vanligaste arterna visas diagram över den högsta registrerade siffran varje år. I graferna ingår också staplar, som visar ett s.k medelmax för varje år. Detta har framräknats genom att ta medelvärdet av maxnoteringarna för varje femdagsperiod under våren. Det är detta värde, som sedan legat till grund för de statistiska testerna. Observera att olika skalor används i de olika figurerna.

